

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995
Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresáta:

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

5/97
ročník 7

Cesta za svými

Všichni žijeme 50. výročí reemigrace. Vzpomínáme, jak to nebylo lehké čekání ani zde v Československu, ani tam doma. My, kdo jsme byli zde, jsme to přece jen měli snazší. Tok informací byl mnohem větší, byli jsme jaksi u toho. Ovšem i zde ta jiskřička na brzké shledání hned jasně zářila a hned zase pohasínala. Ne ať spojení s rodinami - ať bylo jakékoliv - přece jen bylo. Ne všichni naši krajané měli však možnost být v tomto "rodinném kruhu". Některé válečný vitz rozvál po celém světě, dostali se až hlouběji do SSSR. Takový osud potkal rodinu Mikuláše Mieniece (Menece) z Kupičova. Krátce před válkou bydleli v Kovelu, kde naš krajan pracoval na dráze. Tam mu krajan František Houzvič dohodil velice dobré místo hospodáře na statečku polského faráře za Bugiem. Ten chtěl za hospodáře jen Čecha. Meneceovi dostali velice dobré podmínky a s vervou se dali do práce. Ale přišla válka. P. Menece narukoval, ale šťastně se vrátil domů a pokračovali v hospodaření.

V roce 1944, když přešla fronta, došlo k výměně obyvatelstva mezi Polskem a SSSR. Meneceovi jako pravoslavní a se zkomoleným příjmením byli uznáni za Ukrajince. Je a ještě více podobných rodin přesídlili na Cherson, který vymalovali těmi nejkrásnějšími barvami. Opak byl pravdou. Dle jejich vyprávění zde byli velice těžké podmínky, prý bída až černá. I když byli předstíleni, tak i z toho mála, co měli, úřady požadovaly dodávky. Během jedné takové schůze přišel za našim krajanem agitátor a požadoval na něm, aby vystoupil na tribunu a prohlásil: "Ja Mieniece, chocia pieriesieniec, no daju gosudarstwu 100 kg žerňena." Oni prý, že mu to obilí dají. Ten ale kategoricky odmítl, že takovou zradu na spoluobčanech neudělá. Svým vystoupením popudil proti sobě "vlást". V té době snad už to bylo Meneceovi jedno. On a další důvěrní

lidé měli naplánovaný útek z tohoto slibovaného ráje. Celý rok jim trvalo, než dali dohromady něco, co by se povozům podobalo. Sebrali kde jaké kolečko našli. Jelikož Meneceovi si přivezli kravičku, měli nejen mléko, ale naučili ji také tahat. Byl to jejich jediný dopravní prostředek.

A tak jedné noci vyrazili do stepi. Cestu si předem obhlédli a teď pospíchali, aby je nedohonila milice. Cesta byla nebezpečná, neboť kolem řádily bandy. Naši lidé cestou narazili na podobné a dali se dohromady. V noci vždy udělali z povozů kruhovou ohradu, ženy a děti byly uvnitř a muži hlídali u povozů. Jednou je přepadla banda, ale odešla s nepořízenou. Oni totiž měli s sebou i nějakou pušku. Konečně po všech strašných útrapách byli na Volyni mezi svými. Začínali znovu, že však byli pracovití, tak to přece nějak šlo, i když to byla pětičlenná rodina. Když přijela do Kupičova reemigrační komise, Meneceovi se hned hlásili. Sovětský zástupce, kterému ukázali doklady, vzteky zubil. Prý okamžitě musí odjet na Cherson. Meneceovi z toho byli zoufalí. Ale byli mezi svými, a jací by to byli krajané, aby si navzájem neporadili a nepomohli. Následovala krátká porada a "dokumenty" šly do kamen. Prý se bude tvrdit, že shořely i s chátí. Český "holova" vystavil potvrzení, že jsou Češi z Kupičova. Byl to tehdy asi Jaroslav Kuběš. K reemigrační komisi šli někde u Lucka, a tam vše dobře dopadlo. Ušidili se mezi kupičovské v Němčanech. Paní Meneceová byla obzvlášť pilná a pracovitá žena. Nejen že se starala o svoji rodinu, ale stacila ještě pomáhat neterfím, kterým v tom nelidském roce 1943 zahynula maminka. Všichni, kdo jsme ji znali, obdivovali jsme její píli. Dnes již nejsou mezi námi, odpočívají na maštovském hřbitově. Ovšem jejich vyprávění o strastiplné cestě za svými zůstane v naší paměti.

Václav Kytl

Zdivočelá země

V současné době na CT1 běží seriál Zdivočelá země. Spisovatel Jiří Stránský, zřejmě ovlivněn pubertální četbou Rodokapsů vytvořil rádobý český western. Buďiz.

Co mne však při zhlédnutí 6. a posléze 7. a 8. dílu velice znechutilo a rozžobilo, byla prezentace volynských Čechů, kteří v roce 1947 také přišli osídlovat pohraniční obec. Spisovatel Stránský a scenárista Bočan představili tři naše osídlenec-volynské Čechy, jako by právě přišli z "Brjanska". Tito tři muži mluví řečí vzdáleně připomínající češtinu s ruským přízvukem, ale hlavně rusky.

Nevíme, jakým jazykem mluvily rodiny těchto scenáristů za okupace ČSR, ale mu na Volyni jsme mluvili vždycky češky. Byli jsme přátem hrů na to, že celá desetiletí jsme si udrželi rodinný český jazyk. V roce 50. výročí návratu volynských Čechů do vlasti je tato prezentace Volyníků v očích tisíců diváků současné televize horším zlem než to, že o nás minulá televize nevyšílala vůbec.

Co tyto scenáristy vědí o volynských Čechích a co tím sledují? Se kterým našim zástupcem tento scénář konzultovali? Naskýtá se otázka, zda je to jejich nevědomost, nebo opět záměr nás zdiskreditovat v očích veřejnosti. Právědopobně obojí.

Vlastimil Sebesta

Jim osud nedopřál vrátit se do Čech...

Letos je tomu už 50 let, kdy se většina volynských Čechů dostala v rámci repatriace do své staré vlasti. Část jich však zůstala na Ukrajině, i když ne všichni z vlastní vůle. Přesvědčují o tom i osudy dvou volynských Čechů, z jejichž soudním řízením jsem se náhodně setkal při zkoumání archiváře Lvovského krajského NKVD (ministerstva vnitra býval. Sovětského svazu). Zde jsou skoupé údaje, prozrazené poloshrlými doklady označené "zecla tash".

Alexej Kohout, syn Ivana, se narodil roku 1887 ve vesnici Vysoké Čermachovského okresu Zitomirské oblasti, Čech vysokokoskolského vzdělání (aeronom), nestraník, ženatý (manželka Serkalo Luba, dcera Františka naroz. r. 1896). Před zatčením dělal direktora

pomocného hospodářství specoob-
chodního úřadu Rovenské oblasti,
bytem v Rovně. Zatečen 14. října a už
17. prosince roku 1946 odsouzen
vojenským tribunálem vojsk minister-
stva vnitra Rovenské oblasti k 10
letům vězení a k 5 letům zbavení
občanských práv za to, že v době
okupace dělal direktora sovochoza.
Trest svůj odpykával v táboře pro
invalidy č. 12 v Lackém (teď je to
Cervoná) ve Lvovské oblasti, kde 22.
7. 1947 zemřel. Pohřben v Lackém,
hrob A-10. Zemřel podle pitvy v
důsledku stařecké sešlosti. Alexej
Kohout měl dva syny v Rudé armádě.
Oba padli na frontě.

Josef Horák, syn Antónia, se narodil
roku 1885 v Kvasilově u Rovna,
sedlák, Čech, vzdělán 5 tříd,
nechráněn, ženatý (manželka Emilie,
destra Vojtěcha, nar. r. 1892) bytem ve
vesnici Sofievka okraje Vrba. Byl
obezřetně očištěn 1946 vojenským
tribunálem (konáno se v Dubně) k 15
letům vězení a k 5 letům zbavení
občanských práv za to, že v době
okupace byl vesnickým starostou v
Lackém. Také byl v táboře č. 12 v
Lackém, kde 10. května 1947 zemřel.
Příčina smrti - distrofie a srdeční
vada. Tři synové Josefa Horáka byli v
Rudé armádě a jeden z nich padl.

Možná, že jsou v Čechách příbuzní
Alexeje Kohouta a Josefa Horáka,
nebo někdo, kdo je znal. Vzpomínaje
na 50. výročí reemigrace volynských
Čechů vzpomínáme také smutné výročí
mučednické smrti těch, kterým osud
nedopřál vrátit se do vysněných
Čech.

Ing. Evžen Topinka, úřadující
náměstek prezidenta České besedy ve
Lvově, potomek volynských Čechů.

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Chomutov

18. 3. 1997 se za účasti 135 osob, zástupců
televize a tisku konalo v Chomutově setkání u
příležitosti 50. výročí reemigrace volynských
Čechů do vlasti, které zorganizoval SCVP
OV ČSBS. Sféricko kulturních a knihovnicko-
vědeckých slůžeb, pod záštitou přednosty OUI
PaedDr. J. Kullánka, za což mu srdečně
děkujeme. Setkání bylo spojeno s výstavou
dobových předmětů, fotografií, dokladů,
výšitek a výstřížků za novín této doby, které
zapůjčili krajané. Hlavním organizátorem
výstavy byl náš člen p. Václav Kytl. Na
záahání tohoto slavnostního setkání utulila
zastupitelka regionu přitomně a Hlanič hosty:
zastupitelka regionu p. Dr. Duchoně, ze
Ústveř předseda p. prof. Vl. Dufek, CSC.,
místopředsedkyně pí. Dádková, vedoucí
regionu Zatec p. M. Pánková, předseda
OV ČSBS p. Moniče, tajemníka OV ČSBS
p. Naruru, který nám tradičně pomáhá
organizovat všechna naše setkání. Předseda
MO ČSBS p. Kalcooský. Hlavní projev
přednesl pan prof. MUDr. Dufek, CSC., který
vzpomínal na zážitky na Volyně ve vědce a
také na začátky a osídlení volynských Čechů
po přezítosti do vlasti, jaké i z nás osobní
zážitky. Nakonec poděkoval pořadatelům za
uskutečnění tohoto setkání. Zastupitelka
regionu OUI dr. Duchoně kladně zhodnotila
toto setkání, veice se mu lítilo. Pí. Dádková
pozdravila setkání a rovněž vzpomínala
na Volyn. Pí. Pánková měla velmi včejný
projev, v němž informovala o financích, které
krajané darovali na malinský pomník a o
zářekch, které se v tomto roce na Volyn
uskutečnily. Předseda OV ČSBS p. Monič
také kladně zhodnotila setkání, řekl, že mu

jsou volynští Češi blízcí, jelikož je pozna ve
vídce v armádním sboru gen. Svobody.
Předseda MO p. Kalcooský informoval členy
ČSBS o přímokátné ministerstva obrany na
ležiškově, pěti a kilometrů na rok 1997. O
výstavě informoval přítomně V. Kytl a
poznal všechny ke zhlédnutí vystavených
exponátů. Zároveň přečetl článek ze
žateckých novin z roku 1946, ve kterém důtel
volynských Čechů p. Jindřich Přítel
krásnými slovy hodnotil volynskou menšinu
jak před válkou, tak v období války a ve
vlasti. Po oficiálních projevech začala
prohládka výstavy. Velká škoda jen, že
výstava nemohla trvat déle než 1 den. V
kulturní části setkání zapojila naše členka
pí. Rosenorňová za hlavního doprovodu p.
prof. Faltuse skladby A. Dvořáka a také
několik řád z operet jako Veselá vdova apod.
Pro své vystoupení skládili větší aplaus. Mile
prekročily sestřičky Hudákové, zájné
základní školy z Drouzkovic, které přednesly
několik básní v češtině, polštině a
ukrajinštině. Nakonec si krajané započítali a
zapřizpínali při harmonice.

Setkání i výstava měla ohlas u veřejnosti,
jelikož u něm informovalo několik okresních
listů. Třídenní zážerky z tohoto setkání
vyslaly TV Prima. Za toto setkání děkují
všem svým spolupracovníkům a spolupracov-
nicím, hlavně panu Kytlovi za uspořádání
pěkné výstavy, tajemníku OV ČSBS p.
Narurovi za všestrannou pomoc, kterou
našemu Sdružení poskytuje. Vždyť dá patří
také pí. Sopoků z Okresního muzea za práci
s kamerou, manželům Plosovým za pomoc při
instalaci a demontáži výstavy. Zároveň
děkují všem ženám za tradiční pečovo.
Hlavní přednáška krajanec konaného za
obří dort, který byl ozdoben mappou Čes-
koslovenska a patřičnými daty výročí. Mělo-
li zájem o nahranou kazetu z tohoto setkání,
je možné si ji zakoupit u tajemníka OV ČSBS
p. Narury.

Za region Chomutov
ved. Jitřina Kačerová

Region Šumperk 3

Vážení krajané a přátelé. 19. 4. 1997 v
Rapotíně u Šumperka jsme pořádali
setkání Sdružení a jejich přátel, které jsme
nazvali "Návrat volynských Čechů do
vlasti svých předků". Šešlo se nás přibliž-
ně 200, což je milé a pěkné. Všechny přítom-
né přivítal pan Sodomek, minutou ticha
jsme uttili památku všech těch, kteří už
nejsou mezi námi. Vzpomínka na náš
domov na Volyni a trampoty při
přesídlování nám moc pěkně přednesl
pan Emil Doležal, kterému ze srdce
děkujeme. Dále pak svou zdravotní před-
nesl pan starosta z Rapotína, kterému
patří díky za sponzorský dar obce - jenž
nám pomohl zvládnout tuto finančně
náročnou akci. Po zdravotní následoval
kulturní program. Paní ředitelka ZS
Anička Strnadová (pochází z rodiny
Volynáky) i navcivla s dětmi básně od
Jiřho Rebla, zazpíval nám pěvecký sbor
Ireay Sedláčkové a mile nás překvapil náš
krajan Bohouš Najman, který zazpíval
několik častůvek. Bylo to milé a dojemné.
Potom následovala volná zábava, která se
prohla až do 23 hodin. K poslehu a
tanci hrála desivná hudba. Libuše a
Douřám, dvě včejní, kteří se tohoto
setkání zúčastnili, budou dlouho
vzpomínat na atmosféru, kterou jsme si
vytvorili, na pohostění, které přichytily
naše krajané. Čhtěla bych touto cestou
podekovat naší milé hospodářce Aleně
Kubelové za obětavou práci, která
věnovala hodné času. Co dodat na konec
- aby toto setkání nebylo poslední!
Abychom se setkávali dále: Vždyť každý
rok nás je méně. A naše děti i Ty nemají
toto době na nic čas. Závěrem úřadím
čitát našeho p. faráře Václava Šimka.
"Mirečku, Haničku, Zdeničku, vnučičku
moje, až se vás někdo po letech zeptá,

odkud pocházely obě naše babičky a dědeček,
odpovězte - z Volyně. Byl to malinký český
ostrávek na Ukrajině." Naše děti, nemáte se
za co stydět. Vždyť naši Volynáci jsou pílí a
skromností mohou být příkladem všem
ostatním lidem v této naší krásné vlasti.

Za region Šumperk
Alice Bilková

Region Brno

Dne 26. dubna 1997 ve 13 hod. se ve
Vojenské akademii v Sumgaské ulici č. 4
konala schůze volynských Čechů při občer-
vené a dobré náladě. Toto setkání se konalo k
50. výročí návratu volynských Čechů do vlas-
ti. Setkání zahájil vedoucí jhonorarševského
regionu p. Kučera. Na této akci byl utlilán
pan dr. Vaculík, noví členové našeho Sdruže-
ní z Kazachstanu a byly jim udány čestné
legitimace. Dr. Vaculík přál volynským Čechům
k 50. výročí narození do vlasti vše
nejlepší. První tři dějin volynských Čechů byl
jizí dán do tisku. Druhý dň se ještě dopluje
novými materiály. Pan Pěnčička z Vyskové
mluvil o přípravě sjezdu volynských Čechů ve
Vyskové.

Předsedovi SCVP došel tento dopis od
spolužáků z polského gymnázia v Lucku
- nyní žije v regionu Chomutov. Pro jeho
zajímavý obsah ho uveřejňujeme:

Alci Vladimíre, předsedo našeho Svazu!
Jsem vážně nemocný. Nevím, co a kdy se
může se mnou stát, proto Ti píši o tom, co
mám. Nikdy jsem se nechlubil a nemám
rád osoby, jež se chronicky chlubi. Ber
můj dopis jako přátelskou zvědo. Omluv
me, že píši na stroji. Boli mé klouby v
prstech, špatné vidím (operované oči) a
můj rukopis byl bytlo čitelný. V jarních
měsících 1944 dobrovolně nastupoval
Volynák do čs. armády a tak vznikl 1. čs.
armádní sbor. Koncem května jsem přijel
do Sadagury ze spojenecké armády. Byl
jsem absolventem různých důstojnické školy
s dlouhou praxí u různých zbraní. Před
příchodem do čs. armády jsem velel rotě
obrněného praporu. Velitel 3. brigády
mne jmenoval velitelem rotu automatických
-samopalníků. Přezval jsem rotu v počtu 4
vojínů a 3 poddůstojníků. Za krátkou
dobu byla rota v plném početním stavu a
začal včyvk. Nikdy jsem si své chlape
nekřivil. Věřím, že vždy vyvíjí a
zbytečného násilí. Každý však byl kvědla.
Protože jsem byl také hubičněm, má
rota zpívala trojhlásně a tím byla známa
jak ve 3. brigádě, tak mezi občany
Cernovic. 17. 8. 1944 3. čs. samostatná
brigáda dostala bojovou zástavu.
Brigádním rozkazem jsem byl jmenován
velitelem čestné roty. Byl jsem hrdý na to,
že z tolika důstojníků v brigádě pochoduji
za historickou bojovou zástavu já - Čech
z Volyně v čele čestné roty. Na
slavnostní tribuně stáli vedle mne i civilní
hostodržitel Československa a Sovětského
svazu z Moskvy. Po defilé jsem dostal
pochvalu. Na sklouku života mám radost
z toho, že jsem čestně zastupoval Čechy z
Volyně při historickém předávání bojové
zástavy 3. čs. samostatné brigádě. Přeji Ti,
Vladimíre, pevně zdraví a hodné
vědeckých úspěchů. Josef Vejnar
(K dopisu byl přiložen snímek této slavné
udalosti, který však po nedostatek místa
nemůžeme uveřejnit - redakce)

Region Zatec

U příležitosti 50. výročí reemigrace
volynských Čechů do vlasti se konalo dne 4.
dubna 1997 v Zátci společenské odpoledne.
Setkání bylo zaměřeno na přátelské posezení s
hudbou, zpěvem a tancem.

Přítomně a hosty utulila předsedkyně
žatečského regionu pí. Marie Pánková. V
krátkém vystižení programu k 50. výročí naší
reemigrace do vlasti nás předseda p. prof.
MUDr. Dufek, CSC. zaměřil předcsmím k

uddálostem, vztahujícím se k městu Žatec. Po proneseném přípitku se o zábavu přítomných postarala výborná dechovka Zatečtá. Hrázní kapelník p. Filipkem s párem zpěvků. Jako hosta jsme přivítali známého zpěvka z televizní obrazovky p. Milana Cernohouze.

Přes pokročilý věk většiny přítomných byl parket stále plný. Nejedn z přítomných si vzpomněl na tradiční veselí plesy v Žatci, na nich bývalo tak toleso. To poslední zde také nescházelo, čas nám vlnas střibrem pokropil a nějaké to kilo navíc nám přifodra nadělila, ale o zájmu o zábavu sedící skutečnost, že s pří večeri se vyhrádovalo, tancilo a zpívalo. V 18. hodin nás potěšilo svým vystoupením 18 zatečtých marčezetek, které svým perketním vystoupením budily zaslouženou pozornost již v zahraničí - ve Slezovsku a v Německu.

Za darův výměk akce patří uzdní a velký dík všem dárovníkům našeho regionu. Za pečivo a výborné koláčky děkujeme našim ženám, za nádherné dorty, jakož i dary a dárky, které přispěly k naplnění bohaté tomboly. Vzdáv přívrněl, peněžitě dary do ní (např. podnik STAMIL - 3000 Kč, rodina Petrášová z Belgie a rod. Simsova Praha věnovala 5000 Kč) a výteček ze vstupu vynesly na konto Český Malín 33.000 Kč.

První cenu - zájezd do Itálie - si odnesla p. Emilie Kazilovská z Mostu. Blahopřejeme! 300 účastníků se rozcházelo s přáním opětovného podobného setkání. Teď hodně zdávoť všem a za rok opět na viděnou!

za Organizátory
Marie Pánková, Zatec

Region Cheb - výzva
Zájezd rodáci ze Sofevky, Smolární, Vrby, Turkovce, Stralkova, Mirohoště a ostatních blízkých vesnic u Dubna. Sdělujeme Vám, že 9. až 15. července se uskuteční zájezd na Volyn. Ubytování bude zajištěno v Dubně. Do našich rodist budeme mít blízko, můžeme je navštívit vícekrát. Zajištěna bude i návštěva Malína. Zájezci nechť nahlásí, kdo chce být ubytován v Dubně. Nenechte si ujit výjimečnou příležitost a hlase se na adrese: Cestovní kancelář PANCEST, Marie Pánková, Volynských Čechů 1707 - 438 01 Zatec. Tel., fax: 0397/4049

Za region Cheb Ludmila Mácová

Poděkování - Radčevci

Bývalí spolubráně Novokrajce při svém již šestém setkání dne 10. 5. tr. si připomněli padesáté výročí návratu do vlasti shromážděním u pomníku obětí války na hřbitově v Podbořanech. Setkání se zúčastnila téměř stovka rodáků z Novokrajce a jejich potomků. Za přítomnosti arciděkana pravoslavné církve Vladimíra Jachňuka, faráře Vladislava Čejky a jejich pěveckého kroužku, ze Zateče byla sloužena pomyšl za pokoj zesnulým. Setkání pokračovalo v Národním domě zábavou a občerstvením zpestřeným hudbou kapely Zatečtáky.

Za provedení a organizaci celé této akce, kterou na sebe převzali pan Kamila Ondrová a pan Václav Stryja, patří vřelá poděkování s přáním pevného zdraví a ještě hodně životního elánu do dalších let.

Václav a Anna Šebkovi

Naše cesty z Volyně do Čech

Na některé hrozné chvíle nemůže člověk zapomenout ani za 50 let. Vzpomínám na tu hroznou chvíli, když cestou z Volyně do Čech nás doletelo za Lvovem odletělo na vedlejší kolej a lokomotiva odjela. Vyšli jsme s otcem z vagonu nakrmil koně a krávy a když jsme se vraceli, potkali jsme strýce Dvořáka. Oba se rozpoznavali o tom, kolik to zase bude stát, abychom mohli pokračovat v jízdě.

Najednou se vlak začal pomalu rozjíždět. Otec vykřikl, že tam není lokomotiva a oba utíkali k píšťalce, kde byla ruční brzda. Tam přišli první dva chlapy, kteří ruční brzdu předtím nopolali. Strýc dal jednomu z nich pěst a druhého vyfídil můj otec. Seběhli se ze zdi celého vlaku a začali utahovat brzdy a když nastalo oba chlapy chytili, začali se dohadovat, co s nimi udělat. Když zavolají milici, nastanou nové průtahy, bude se vyšetřovat a zprstí nás tady. Tak se nakonec rozhodli, že je pustí. Někteří jim chtěli přidat něco na pamětnou, ale někteří strašpytláci byli proti tomu. Až po jejich odchodu jsme si uvolodili, v jakém významném nebezpečí jsme byli. Vlak šel na kopci, po odbrzdění byl jistěně jek velkou rychlostí a dote vykolejil, což by znamenalo pro mnohé z nás i smrt. A to nám ti lupomě připravovali proto, aby po šestšesti mohli rabovat! Našlésti jsme přistálih vinných cvek a tak jsme vcelku asi za 3 týdny dojezi komeč do Jablonce. Václav Bizořský

NAŠI JUBILANTI

Region Uničov

Dne 20. 1. oslavila 75. narozeniny Anna Londová z Uničova, rodačka z Hlinska. 17. 4. oslavil pan Vladimír Cejchami své 70. narozeniny, byt. Uničov, rodák z Hlinska. Jméнем regionu přeje všem jubilantům stále zdraví a dobrou pohodu do dalších let. V. Romaněho

Oznamuji všem přibuzným a známým, že moje tchyně Antonie Pallová pocházející z Hrušovic, roz. Štárná, se 21. 6. dožije 90 let. K tomu významnému výročí blahopřeje a do dalších let přeje hodně zdraví její snacha Em. Pallová, v jejíž péči v Loštichu jmenována Žilka a Zjeje. K tomu přání se teě připojuje region Moheincice.

Region Broumov

Ve druhém čtvrtletí oslavili 85. narozeniny životní jubilei tito krajáně našeho regionu: 60 let - Leonora Musková, 60 let - Jiří Pokorný, 75 let - Emilie Ledvinová, 75 let - Libuše Malichová, 75 let - Emil Macoun, 60 let - Boris Vlachůva a 60 let - Václav Minařík. Do dalších let života hodně zdraví, spokojenosti a dobré pohody přeje za všechny Pokorný

Náš jublant

Dne 19. 11. 97 se dožije 85 let legionář a podplukovník v. v. Josef V. Tompa-Tomaněk, rodák z české obce Kopčív u Kovelu na Volyni. Účastník II. sv. československého odboje v zahraničí, autor a vydavatel vlastenecké tvorby, který od roku 1950 žije v exilu. Jako věrný občan České republiky je připraven k návratu z Ameriky do vlasti, za jejíž svobodu nezájímá bojovat. Prof. MUDr. Vladimír Dufek

Region Teplice

Dne 18. 5. 97 si řeknou své "ano" pan Vitalij Pěšin a sl. Jiřina Pišlová. Jejich slatku bude požehnáno v pravoslavné církvi na Zámeckém náměstí v Tepličích. Nomanželmž přejeme hodně štěstí, lásky, společenství let a také dětí. Za region Mrázkov

Dne 17. 5. se dožívají zlaté svatby moji rodice Anna a Josef Kubínovi. Jelikož 17. 5. slavili svatbu i Milena a Jaroslav Kubínovi a Lenka a Bohumil Kubínovi (bratři mého otce), přeji všem těm párom k významným výročí hodně zdraví, štěstí a láskyplných společných let. Mrázková - Bizořský

Region Mariánské Lázně

Dne 12. 5. oslavila 60. narozeniny p. Naděžda Petrášová z Olšanek, byt. Tachov. Hodně zdraví a štěstí přeji za region

E. Pecová a L. Koutunová

Region Litoměřice

Dne 5. 4. oslavili zlatou svatbu p. Miroslav Bohace a p. Ludmila roz. Albrechtová, oba z Českého Boratína, nyní byt. Vrčice u Roudnice n. L. Přejeme oslavencům hodně zdraví a pohody do dalších let společného života.

Za krajinu regionu Miluše Dědková, Josef Kozák a Vladislav Albrecht

Dne 3. 5. se dožila 94 let p. Marie Junková, roz. Mašková z Jedanovic, byt. Soběchleby 92, okr. Loupy. Štěstí, zdraví a spokojenost v dalším životě přeje syn Josef s rodinou

NAŠE RÁDY OPUSTILI..

Region Mariánské Lázně

Oznamujeme krajanům, že 30. 7. 96 zemřel ve věku 80 let p. Václav Puler, rodák ze Slavkovic na Volyni, byt. Tachov. Kdo jste ho znali, věnujte jeho památce upřímnou vzpomínku.

Za region E. Pecová a L. Koutunová

Region Zatec

Oznamujeme všem smutnou zprávu, že v dubnu zemřel náš člen Miroslav Simsa z Levonic, rodák z Plosky na Volyni. Letos v srpnu by se dožil 90 let. Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast a jemu tichou vzpomínku. Za region K. Ondrová

Region Teplice

Dne 22. 4. zemřel ve věku nedožitých 69 let člen našeho regionu p. Antonín Hrdlička z Novosedic, pův. z Boremla. Upřímnou soustrast pozůstalým za celý region vyjadřuje Václav Bizořský

Po dlouhých těžkých nemoci zemřela 4. 3. naše milá sestřička a teta p. Marie Baieková-Vaňková, ve věku 70 let. Narodila se v Hluzi České a nelehký život prožila v Práche 6-Pettiny. Jméнем všech přibuzných AnnaEnglická

Dne 14. 1. opustila naše řady Zdenka Fajmanová, roz. Junková, rodačka z Jedvanin, byt. Očihov 100, okr. Loupy.

V první dekádě měsíce dubna zemřela naše členka p. Naděžda Žáková-Cervinková z Mladějovic ve stáří 75 let. Pocházela z Hlinska na Volyni. Za stemberský úsek Viktor Ráza

Region Chomutov

Dne 25. 4. 97 uplynulo 6 let, kdy v OSHAWE Ont. v Kanadě zemřel náhle ve věku 64 let náš krajan p. Slávek Chmelík, pův. z Novokrajce na Volyni. Byl příslušníkem praporu samopalníků 1. čs. arm. sboru v SSSR a členem 68. legionáře v Kanadě. Před emigrací do Kanady hospodářil sám Na Rychtě v Libině, jak o tom piše p. Václav Šimek ve své knize Volynáci. Kdo jste ho znali, vzpomněte si na něho spolu s námi

Sestra Anna Vlachová-Chmelíková C. Budějovice

Za spolubráně z Novokrajce Alexandr Hloušek, Chomutov

20. 4. zemřel ve věku nedožitých 81 let náš člen p. Vladimír Hrdlička, nár. v Hnidavě u Lucku na Volyni, byt. v Kadani. Byl příslušníkem východní armády. Cest jeho památce! Jiřina Kačerová a Alexandr Hloušek,

Region Frýdlant

Oznamujeme krajanům, že v měsici březnu zemřeli tito naši členové:

Dne 23. 3. p. Ladislav Švorc v nedožitých 78 letech zemřel v Českých Novosilcích byt. v Rapsanavě. Byl příslušníkem naší brat. armády, zúčastnil se bojů na Dukle, utrpěl těžké zranění a prožil život v invaliditě.

Dne 31. března p. Marie Jedlanová v nedožitých 48 letech nar. a bytem ve Frýdlantu. Její maminka M. Jedlanová - Růžičková je rod. z Volvoka. Uprfmnou soustrast zarmouceným rodinám projevuje za krajany a region

Ludmila Milická

Severomoravský region

Oznamujeme naším krajanům veřejnosti, že nás opouští toto naši členové.

Dne 22. 3. p. Stanislav Balaš z Martinovky na Volyni, nyní byt. v Růstně, ve věku 85 let. Svým článkem "Katolická komunita na Volyni" přispěl k obohacení našich dějin. Po výstavbě kostela v Hrušovicí byl jeho prvním a snad i posledním varhaníkem. Po reemigraci hrál a zpíval v Rusinském kostele.

Dále oznamujeme, že neočekávané zemřela 31. 3. p. Anasiež Blahošová z Bakovce na Volyni nyní byt. v Luhačovicích. Obava byl naším členy. Kdo jste je znali, vzpomeňte s námi. Uprfmnou soustrast pozůstalým projevují

Dr. Vlad. Samec a Václav Dubec

Dne 14. 4. zemřel v Brně ve věku 88 let p. Alexandr Vich, pův. z Krušnice na Volyni. Zemřel obklopen milující rodinou. Odešel skromný a čestný člověk. Zůstal si osvozenecyňky. Býval za 2. svět. války, mezi jinými i na Dukle, kde byl raněn. Byl nositelem několika vojenských vyznamenání. Za tichou vzpomínku všem, kdo ho znali děkuje manželka Olga a dcera Nataša Kučerová

Region Uničov

Dne 12. 3. zemřel ve věku 79 let p. Juholčič Vladimír z Uničova, pův. z Uhlábarova. Dne 25. 3. zemřela ve věku 74 let naše krajanka p. Naděžda Klabanová - Šaršová z Uhlábarova, byt. Uničov. Pozůstalým vyjadřujeme uprfmnou soustrast Vladimír Romaněnko

Omlouváme se, že v minulém čísle bylo v nekrologu špatně uvedeno jméno Václav Dvořák - správné mělo být Vladimír Dvořák. Irena Malinská

DARY DOŠLÉ NA KANTO SDRUŽENÍ - duben 1997

Emilie Pallová, Loštice - 200 Kč. Antonie Hončková, Arnultovice - 100 Kč. P. Průšek, Kadaň - 100 Kč. Jaroslav Ludvík, Jirkov - 100 Kč. Alexander Paňka, Soňa Palková, Mr. Beroun - 50 Kč. Regrada Němec, Kutná Hora - 50 Kč. Helena Daniluková, Jenišovice - 100 Kč. Lydie Puchnerová, Praha - 100 Kč. Region Litoměřice: Josef Albrecht, Kladno - 150 Kč. Marie Jeníková, Lovosice - 100 Kč. Jiřina Kantošová, Lovosice - 100 Kč. Miluše Štepanová, Enčovice - 100 Kč. Pavla Nělničková, Dobruška - 100 Kč. Marie Macounová, Děčín - 100 Kč. Helena Štímová, Podvinův - 100 Kč. Podvinův - 100 Kč. Václav Derfler, Trevice - 100 Kč. Dimitrij Smolý - Ústí n. L. - 50 Kč. Emilie Krepšová, Horní Nezly - 50 Kč. Anna Plušenková, tamtéž - 50 Kč. Vlasta Klabanová, tamtéž - 50 Kč. Anasiež Opavová, Ústí n. L. - 50 Kč. Region Broumov: P. Malichová - 100 Kč. Vlad. Ledvina - 100 Kč. Vlastimil Rakošan - 100 Kč.

U příležitosti zlaté svatby manželů Miroslava a Ludmily Bohatových byla uspořádána sbírka, která vynesla 1140 Kč.

Opřevy: V č. 4. Zpravodaje byl uveřejněn dar Jiřího Pokorného 550 Kč. Ve skutečnosti celkovou částku předal - dárči jsou: p. Magářová - 50 Kč, p. Pestrovský - 50 Kč, pí. Antušková - 50 Kč a p. Jiří Pokorný 400 Kč.

DARY NA MALÍNSKÝ POMNÍK

připsané na účet u KB v Žatci.
č. ú: 3140070207/0100 Český Malín
od 15. března do 15. dubna 97.
Roztočil Rostislav - 50 Kč. Manželé Kacerovy, Koševo - 500 Kč. Zývalová A. N. Kostel - 500 Kč. Vegrich Miloslav - 200 Kč. Boris a Nina Volfovi - 300 Kč. Derychová Antonie - 100 Kč. Skalová Jiřina - 100 Kč. Cibulka Miroslav - 100 Kč. Svobodová Marie - 100 Kč. Koubavá Milada - 200 Kč. Tenglerová Emilie - 100 Kč. Nerad Josef - 200 Kč. Bouzek Václav - 200 Kč. Polák Vladimír - 100 Kč. Šulc Josef - 100 Kč. Vláclavková Břetislava - 100 Kč. Hibrant Vladimír - 100 Kč. Novák Josef - 100 Kč. Knebl Václav - 100 Kč. Benoušek Emilie - 150 Kč. Nováková Marie - 100 Kč. Fišerová Marie - 100 Kč. Kopecká Irena - 100 Kč. Pospíšilová Miroslava - 100 Kč. Paul Mikuláš - 100 Kč. Šlanhofová Libuše - 300 Kč. Knap Stanislav - 100 Kč. Jonáková Nataša - 50 Kč. Votěchová Nina - 50 Kč. Karabová Marie - 50 Kč. Zelená Marie - 100 Kč. Ing. J. K. Čech ČSBS - 100 Kč. Hrnzlybová Emilie - 100 Kč. Čech Vladimír - 100 Kč. Březina Miroslav - 100 Kč. Albrecht Václav - 100 Kč. Kočí Josef - 100 Kč. Kočí Vlastimil - 100 Kč. Samec Jaromír - 100 Kč. Marek Antonín - 100 Kč. Macoun Josef - 100 Kč. Varaník Vít - 50 Kč. Marková Anna - 100 Kč. Od jména Derychová Antonie až sem všichni z regionu Olomouc. Chocholouš Vladimír z Liberce viz region Frýdlant. Jan a Jaromír Ničovi, Brno - 1500 Kč. Zemanoldová Olga - 200 Kč. Hovorková Antonie - 500 Kč. Horová Marie - 1000 Kč. Raňáková Lída - 200 Kč. Jeníková Věra - 200 Kč. Sulitka Oldřich - 100 Kč. Kozák Alexandr - 100 Kč. Manželé Huškoví - 150 Kč. Opatrná Věra, Žel. Brod - 300 Kč. Kopecká Marie - 100 Kč. Vínová Blažena - 200 Kč. Pražáková Jiřina - 50 Kč. Novotný Rostislav - 100 Kč. Karabová Marie - 100 Kč. Bohatý Antonín - 100 Kč. Eriše Václav Pelcová - 50 Kč. Pokorný Václav - 100 Kč. Mezenský Rostislav - 100 Kč. Savelková Olga - 100 Kč. Majrková Lydie - 100 Kč. Manž. B. a N. Najmonovi - 500 Kč. Knobová Věra - 300 Kč. Šimková Alžběta - 100 Kč. Šaldová Marie - 150 Kč. Srb Václav - 500 Kč. Helisková Tamara - 2000 Kč. Bartůrková Lydie - 150 Kč. Palková Soňa - 200 Kč. Marš. Šheřoví - 200 Kč. Lukavcová Helena - 100 Kč. Makošová Naděžda - 100 Kč. Vřek Jan - 200 Kč. Styblíková Emilie - 100 Kč. Kutek Jaromír - 100 Kč. Kutková Olga - 100 Kč. Štefl Václav - 100 Kč. Bryndová Libuše - 100 Kč. Polkmanová Anna - 50 Kč. Kadavá Olga - 100 Kč. Matřik Věra - 100 Kč. Sechorová Lidka - 100 Kč. Romanová Slávna - 300 Kč. Manž. E. a A. Šimonovi - 200 Kč. Oborská Marie - 100 Kč. Vlachová Helena - 100 Kč. Synek Jaroslav, Kolín - 100 Kč. J. A. Dědkovi - 200 Kč. Skalická Jiřina, Žatec - 500 Kč. Manželé Štrajvy - 500 Kč. Haslová Emilie - 100 Kč. Zikmundová Marie - 200 Kč. Kroupa Vladimír - 150 Kč. Vondrašová Olga - 100 Kč. Kuklová Libuše - 100 Kč. Výtěžek sbírky ze Severomoravského regionu - předal p. Vladimír Samec z N. Jičína - 11.800 Kč. Rýšavá Marie - 100 Kč. Karlovský Josef - 100 Kč. Minaříková Antonie - 200 Kč. Dvořáková Anna - 100 Kč.

Blažek Vladimír, Žatec - 500 Kč. Benešová Ludmila, Žatec - 500 Kč. Mulko Valentin - 200 Kč. Pergolová Olga - 100 Kč. Petrášková Eliška - 200 Kč. Bartůrková Antonie - 100 Kč. Tamčina Josef - 100 Kč. Český Jaroslav - 50 Kč. Nežičtýň - 4571 Kč. Kubišta Václav - 100 Kč. Ráza Václav - 50 Kč. Daniluková Helena - 50 Kč. Ryzáková Raisa - 50 Kč. Duřková Marie - 60 Kč. Ing. Malíková Miluše - 50 Kč. Janová Nina - 50 Kč. Fišer Jiří - 200 Kč. Toman Jaroslav - 100 Kč. Sklářová Blažena - 50 Kč. Obratňák Vladimír - 50 Kč. Ham Josef - 50 Kč. Marková Marie - 50 Kč. Maulisová Marie - 200 Kč. Bruchmil Václav - 300 Kč. Manželé Tomšovi, Žatec - 100 Kč. Novotná Věra - 200 Kč. Perníček Václav - 300 Kč. Rodiny Šimsova a Petersova z Belgie - 5.000 Kč.

Výtěžek ze spol. posezení v Žatci dne 4. 4. - 28.000 Kč. Kasalová Marie - 100 Kč. Vegrichová Marta - 100 Kč. Průšek Vladimír - 200 Kč. Kučera Jiřidčich - 200 Kč. Nejmenovani dárči z min čísla se přihlásili. Jsou to: Viktor Pavlíček - 300 Kč. a Oberatrová Emilie - 100 Kč. Dodatečný seznam dárčů z min. čísla. Lodičská Marie - 500 Kč. Václav. Cymbál Vladislav - 80 Kč. Cymbálová Marie - 100 Kč. Duřková Zdena - 90 Kč. Hrubá Emilie - 80 Kč. Jiříkovič Stanislava - 100 Kč. Lamač Josef - 80 Kč. Mazánek Václav - 30 Kč. Poláková Ludmila - 100 Kč. Sobek Josef - 30 Kč. Tomanová Marie - 50 Kč. a Záleskáková Miluše - 100 Kč. (Celkem 900 Kč.)
Dar z regionu Mr. Krumlov - celkem Kč 3070 z min. čísla - dodatečný seznam: Vašuta Václav, Kubice - 50 Kč. Kroupa Jaroslav, Našiměřice - 50 Kč. Nosek Josef, Janovice - 200 Kč. Weigelová Jiřina, M. Krumlov - 300 Kč, neuved. jméno - 1.000 Kč. a 100 Kč. Svatováňa Emilie, Sumice - 500 Kč. Vaicová Růžena, Sumice - 500 Kč. Hybler Josef, Olbramovice - 200 Kč. Pavlaek Josef, Olbr. - 100 Kč. a Skopíková Emilie, Olbr. - 70 Kč.
Stav účtu ke dni 15. 4. 1997 činí Kč 212.454,75.

Zpracoval: J. Holec
Region Žatec hlásá výše ve jménu dárce na Mal. pomník v min. čísle. Václav. Nostková Tuchořic měla být správně Marie Novosvá z Prahy. Kamila Ondrová

Děkujeme našim krajanům z Kanady, zvláště pak iniciátoru sbírky p. Jerry Kytičovi za zaslání finanční částky na malinský pomník. (bylo uváděno v min. čísle, že se vzájemně porozumění našich krajanů je důkazem, že i když nás dělí moře, stále patří do velké volynské rodiny. Srdčné děkujeme!
Za SCVP - M. Pánková

DARY NA KANTO REGIONU Severomoravský region
Pí. Antonie Hončková, Arnultovice - 100 Kč a p. Emil Zajčček, Jistebník - 100 Kč.
Region děkuje!

Opřevy

V dárech z regionu Chomutov. Na kanto Sdružení byly v minulém čísle tyto chyby: p. Vladimír Novák (100 Kč) měl být správně Vladislav Novák, Droučkovice u Chomutova a Emil Neuděšek, (50 Kč) Drazkovic měl být správně tentýž, ale Droučkovice.

Kačerová - Hloušek
Redakce znovu žádá redaktory o čitelné psaní jmen a údajů - nemězieste stále uveřejňovat opřevy!!!

Dary pro region Cheb

Na činnost našeho regionu věnovali částku 100 Kč pan Emanuel Holubička a částku 50 Kč pí. Viktorie Jesínková, ač z Kacerova.

Jmenné regionu děkuje
Lydie Ollmannová - hospodárka

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazují dárčů na název a číslo kanto Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název kanto: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo kanto: 7054454-018/0800, Čs spořitelna s. s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosimě čtenáře, aby nás nepoznámili o zveřejňování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajané! Neposílejte v žádném případě penězů darů na adresu redaktorky! Díky za pochopení.

Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 8, 150 00 Praha 5

Tižák Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyznávané rukopisy se nevracjí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s. p., odštěpným závodem Praha č. j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo 30. 5. 1997.